

undersøgelse, som Socialforskningsinstituttet har lavet – bl.a. om danskernes holdning til, hvem der er de svage – at opfattelsen af, hvem der er svage, og hvad det offentlige skal tage sig af, ikke er spor entydig. Bl.a. er der en klar opfattelse af, at det at være ældre ikke bliver betragtet som et svaghedstegn, hvilket jo også er ganske rigtigt. Vi ved alle sammen af egen erfaring, at mange ældre over 65 år er utrolig aktive og udadvendte og efterhånden styrer mange af de aktiviteter, der findes i samfundet, f.eks. i boligforeninger. Det er folk, som har lidt bedre tid, som ordner tingene.

Der er selvfølgelig nogle, der er svage, men det er en meget fastlåst forestilling, at nogle altid er svage, og at nogle altid er stærke. Vi vil hellere tage udgangspunkt i, at vi alle sammen – uanset om vi er unge, gamle eller handicappede – faktisk kan have svage perioder og områder, hvor vi er stærke. Derfor synes vi, at i stedet for at fokusere på svaghed – som det desværre sker fra Socialministeriets og socialministerens side i en del af debatten – er det bedre og vigtigere at fokusere på ressourcer og tage det udgangspunkt, at alle borgere, også handicappede og ældre, faktisk har nogle ressourcer. Vi skal organisere vores samfund på en sådan måde, at alle borgere får en mulighed for at udnytte deres ressourcer i større eller mindre omfang i løbet af deres liv, det vil være et langt mere fornuftigt udgangspunkt.

Med hensyn til spørgsmålet om misbrugerne er det sådan, at de fleste er enige om, at de er svage; men det værste er sådan set, at det nok ikke er sandt i virkeligheden, for en del misbrugere er faktisk velfungerende i mange sammenhænge og er kun svage i lige præcis de sammenhænge, hvor de er misbrugere. Det er ikke alle misbrugere, heller ikke stofmisbrugere, som nødvendigvis er skæve hver eneste dag hele ugen. Der findes faktisk kvartalsnarkomaner, ligesom der findes kvartalsalkoholikere.

Derfor mener jeg også, at med hensyn til problemstillingen vedrørende misbrugerne skyder man lidt ved siden af. Man bør naturligvis sørge for, som også hr. Tom Behnke var inde på, at sikre, at der er behandlingstilbud. Men ud over det skal vi have afkriminaliseret hele det område, og den bedste måde at gøre det på er ved at tage det forslag op, som bl.a. har været luftet fra Socialdemokratiets og Enhedslistens side ved adskillige lejligheder, nemlig at gøre et forsøg med kontrolleret legalisering. Man skal ikke jage narkomanerne på grund af deres stofmis-

brug, men betragte misbruget som et problem, der selvfølgelig er konkret for dem, men ikke er noget, man skal bruge politiets ressourcer på. I stedet skal man bruge ressourcerne over for bagmændene.

(Kort bemærkning).

**Kirsten Jacobsen (FP):**

Jeg vil gerne prøve at gøre det diffuse lidt tydeligt. Hvis jeg skal definere, hvad vi i Fremskridtspartiet har ment med de svage – for jeg er i og for sig enig med hr. Jerup i, at i alle grupper er der både stærke og svage – er det de psykisk syge; det er 20 pct. af de ældre, nemlig de svageste; det er de senildemente; det er den gruppe handicappede, som ikke kan få et arbejde, de i grunden godt kan klare, så de bliver svage i forhold til systemet, og det er de hjemløse osv.

Når vi har skrevet i denne dagsorden, at der skal ske en omprioritering og en effektivisering inden for de eksisterende økonomiske rammer i finansloven, er det sådan set, for at den ikke skulle blive afvist af alle partierne her i Folketinget med henvisning til, at de sad og forhandlede finanslov. Hr. Jerup ved også godt, at Fremskridtspartiet mange gange har lavet dagsordener, hvor vi sagde, at vi er parat til at give øgede bevillinger til de grupper.

(Kort bemærkning).

**Bruno Jerup (EL):**

Det sidste er jeg sådan set godt klar over, for vi har jo ved et par lejligheder lavet en dagsorden sammen, fru Kirsten Jacobsen og undertegnede.

Nu forsøger fru Kirsten Jacobsen at præcisere, hvem de svage er, og så er jeg altså nødt til at sige, at hvis man spørger borgerne, om de psykisk syge er en svag gruppe, svarer folk ja. Problemet er bare, at begrebet »psykisk syg« er et meget bredt begreb, for hvis man vurderer, at det omfatter den meget store andel af befolkningen, som på et eller andet tidspunkt i deres liv har en eller anden form for problem, er der mange, der er psykisk syge.

Der er også nogle psykisk syge, som fungerer ganske udmærket, som er meget dygtige og kan mange ting, men som af en eller anden grund er på medicin. Måske er det sådan, at deres sygdom optræder voldsomt i korte perioder, måske er det kun nogle få år af deres liv, måske er det kun med mellemrum. Og derfor mener jeg, at når man tager udgangspunkt i, at folk altid er svage, fører det til en forkert konklusion. Man skal i stedet sige, at også de psykisk syge har nogle ressourcer.